

тивийтъ конѣ но му се стоеше. Побутваше съ главата си, свойтъ господарѣ за да върви за кждѣто сж е уплатилъ. Внезапно извива единъ вълкъ близо въ расталакътъ и коньтъ уплашенъ прехуча. Благодарение на яката желѣзна юзда, неможа да се откончѣе отъ рацѣтъ на господарьтъ си. Слѣдъ малко, Димитръ сѣдна и си направи цигарѣ и като погледна часовникътъ си, видѣ че сж е изминало доста врѣме отъ опрѣдѣленното. Схмиѣваше се да не би се хванали другаритѣ му, които прицакваше, както и по-прѣди се чуваха военни трѣби!.. Вече се вазори; той се качи на коньтъ си върна се въ градътъ и отиди у Ненови. Като похлопа въртата, Нено излѣзи по ношни дрѣхи. Димитръ му каза: „бай Нено! такива ли сж вашитѣ обѣщания да ме лѣжите? Ако ли не, да си глѣда всѣки работата; да ходя ни въ туй, ни въ онуй време да бѣхъти нхъ въ темотата; да бера страхъ само напраздно! Дѣ остана Михалъ Стоенчевъ и Икономовъ, коя е причината да не излѣзатъ?“ Нено сърдито каза; Икономовъ не дойди за агентинъ, но за салтанатъ. Той иска хубаво да се облече и съ конѣ да си отиди. Когато азъ бѣхъ въ Гюргево, стана засѣдание на комитетътъ. Никола Тиховъ ми съобщи, че сж взели мѣрки, щото никому отъ агентитѣ счупена пара да се не дава, а само да ся хранятъ и прикриватъ отъ народътъ за кждѣто сж назначени и нищо повече. А Икономовъ иска и пари и спокойствие, когато той е излѣзалъ да мре!“ Димитръ каза: „азъ си изпълнихъ обѣщанието и длъжността, вече неотивамъ втори нхъ.“ Бодна коньтъ си и си отиди. (Нено и Икономовъ йоще при срѣщата си се смразиха отъ дѣто послѣдува икономовото смѣняване съ други агентинъ) Михалъ Стоенчевъ бѣше отишелъ до село Терзоба, а намѣсто него се намѣри Стоякъ падарьтъ,